

رمزگشایی از خداحافظی کی‌روش

پایان دومین مقطع حضور کارلوس کی‌روش در تیم ملی فوتبال ایران هم سرانجام فرا رسید.

به گزارش سایت خبری پرسون، دومین مقطع حضور کارلوس کی‌روش در تیم ملی فوتبال ایران هم به پایان رسید. «وقتی که سفر جدیدی را آغاز می‌کنم، خاطرات زیادی وجود دارد که با افتخار آن‌ها را نگه خواهم داشت. مایلم از بازیکنان فوق‌العاده‌ام در تیم ملی تشکر کنم. قدردان زحمات کادر وفادار ایرانی‌ام، فدراسیون فوتبال و همه کسانی که از من و "میراث تیم ملی" حمایت کردند هستم. از همه هواداران بابت حمایت و الهام‌بخشی در این چند سال تشکر می‌کنم. به امید آینده.»

به گزارش ایرنا، جملات بالا احتمالاً آخرین صحبت‌های کارلوس کی‌روش در رابطه با تیم ملی فوتبال ایران بود که منتشر شد و پیام سرمربی پرتغالی و شایعاتی که پیرامون توافقی با تیم ملی قطر به گوش می‌رسد، نشان می‌دهد که دیگر او را روی نیمکت یوزهای ایرانی نخواهیم دید.

ماجرای ایران و مستر CQ شبیه به یک بازی فوتبال بود. رقابتی که ۲ نیمه متفاوت داشت. نیمه اول عملکرد کی‌روش طبق نظر اکثر کارشناسان و به دور از فضای احساسی قابل قبول و مثبت بود اما نیمه دوم که بسیار کوتاه بود و گذرا، همراه با نتایج ضعیف و دور از انتظار بود.

ماجرای سال ۲۰۱۱ استارت خورد. او چند ماه پس از برکناری از تیم ملی پرتغال هدایت ایران را بعد از کش و قوس‌های فراوان به عهده گرفت. کارلوس در ۲ جام ملت‌ها و ۲ جام جهانی سکندار تیم ملی بود. رویای قهرمانی چهارم در آسیا در سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۹ محقق نشد و ایران به ترتیب در مراحل یک‌چهارم و نیمه‌نهایی از گردونه مسابقات کنار رفت. قصه جام جهانی اما شیرین‌تر بود. او تیم را بعد از یک دوره غیبت به دراماتیک‌ترین شکل ممکن راهی برزیل کرد اما ملی‌پوشان با یک امتیاز و با قعرنشینی به خانه برگشتند. چهار سال بعد برای اولین بار ۲ حضور متوالی را تجربه و با کسب چهار امتیاز از گروه مرگ، بهترین نتیجه ممکن را کسب کردیم و تا یک‌قدمی صعود و حتی سرگروهی پیش رفتیم اما طلسم تاریخی شکسته نشد.

درگیری‌های گاه و بی‌گاه کی‌روش با مربیان و مدیران، نقطه تاریک نیمه اول حضور او بود و تاسیس یک (مجتمع پزشکی واقع در کمپ تیم‌های ملی فوتبال)، ایجاد فلسفه دفاعی مستحکم و شخصیت در تیم ملی و همچنین تغییر دیدگاه بازیکنان برای پیشرفت از نکات مثبتی بود که نباید به سادگی از کنار آن عبور کرد.

کی‌روش رفت و ایام تلخ و شیرینی را با کلمبیا و مصر سپری کرد تا اینکه در سال ۲۰۲۲ نیمه دوم استارت خورد. او نتوانست با کلمبیا و مصر به جام جهانی برسد و از طرفی شوق بی‌حدی برای تجربه کردن چهارمین جام جهانی متوالی‌اش داشت. آقای سی‌کیو تلاش‌های مستقیم و غیرمستقیمی را برای گرفتن جای دراگان اسکوچیچ شروع کرد و سرانجام با بر هم ریخته شدن فضای همبستگی درون تیم و نارضایتی عموم نسبت به سرمربی کروات، پیرمرد پرتغالی به هدفش رسید و او سرمربی تیم ملی در جام بیست و دوم شد.

تیم ملی در خاک قطر توانست بار دیگر طعم پیروزی را بچشد اما در سالی که می‌شد اولین صعود را از دور گروهی تجربه کرد، با ۲ شکست برابر انگلیس و آمریکا (یکی سنگین و دیگری خفیف)، برای ششمین بار حذف شد. تلخ‌ترین باخت ایران در جام‌های جهانی مقابل سه‌شیرها رقم خورد و عدم استفاده آقای سرمربی از بازیکنانی که در چند سال اخیر توانسته بودند نمایش خوبی داشته باشند، در رقم خوردن این باخت و همچنین شکست برابر یانکی‌ها تاثیر مستقیم داشت. بدبینی‌ها و گمان‌های عجیب کی‌روش در آستانه ۷۰ سالگی چندبرابر شده بود و نتیجه‌اش شد نتایجی نه‌چندان مورد قبول در گروه دوم!

کی‌روش با وجود اینکه نتوانست در سومین جام جهانی هم تیم را به دور دوم برساند، بازهم خلاف داخل زمین که شیفته دفاع کردن بود، حمله را در بیرون از زمین در دستور کار قرار داد و نتایج تیمش را با هوش فراوان و قدرت بیان فوق‌العاده‌ای که همواره داشته، طور دیگری جلوه داد و تلاش خود را انجام داد تا شانسش را برای تداوم حضور روی نیمکت ایران زنده نگه دارد. در همین اثنا مذاکرات با تیم ملی قطر هم ادامه داشت و گویا با قطعی شدن این قضیه، او دست به انتشار پست خداحافظی از تیم ملی ایران زد و به نیمه دوم کابوس‌وارش پایان داد.

کی‌روش رفت. اگر اتفاق عجیبی در فوتبال عجیب ایران رخ ندهد، او را دیگر دست‌کم به عنوان سرمربی تیم ملی نخواهیم دید. او قریب به ۹ سال در ۲ برهه سکندار تیم ملی بود و دوران تلخ و شیرینی را رقم زد. حالا ما ماندیم و تیم ملی و گذشته‌ای که احتمالاً در آینده به آن خواهیم خندید؛ خنده‌ای تلخ و شیرین. حالا ما ماندیم و تیمی که باید چند ماه دیگر در جام ملت‌های آسیا شرکت کند.

دیگر فرصتی برای باز کردن پرونده‌های قدیمی و به راه افتادن دوقطبی کی‌روش-برانکو نیست. وقت عبور است. ما باید از این دوران عبور کنیم و پا به دوره‌ای جدید بگذاریم. تا جام جهانی بعدی خیلی از بازیکنان و ستاره‌های این نسل در تیم حضور نخواهند داشت و جام ملت‌های پیش رو آخرین فرصت برای آنهاست تا بتوانند برای خود نامی در تاریخ دست و پا کنند و فراموش نشوند. از طرفی باید توجهی بیش از پیش به نسل بعدی داشت و شاهد تزریق بازیکنان جوان‌تر به تیم پیری باشیم که روانه قطر شد.

کی‌روش از بین گزینه‌های تیم ملی حذف شد و باید دید چه کسی سکاندار بعدی قهرمان سه دوره جام ملت‌های آسیا خواهد بود. نیمکت تیم ملی بیش از هر زمانی نیاز به خونی تازه و تفکری جدید خواهد داشت؛ کسی که بتواند با کاریزما و انگیزه‌ی لازم، تیم ملی را از گذشته‌ای که درگیرش شده نجات داده و به سمت آینده‌ای روشن‌تر هدایت کند.

منبع: ایرنا